

عنوان مقاله:

سودابه، شهربانوی ایران (نقد و تحلیل فمینیستی داستان سودابه در شاهنامه)

محل انتشار:

همایش بین المللی شاهنامه در گذرگاه جاده ابریشم (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 29

نویسندگان:

گیتی فلاح رستگار - دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

فهیمة حسین زاوه - دانشجوی دوره دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه فردوسی مشهد

خلاصه مقاله:

درباره بانوان شاهنامه، کتاب ها و مقالات زیادی نوشته شده است و هر کدام با نگاه و نظریه خاص مقوله زن در شاهنامه را پژوهیده اند. سودابه نیز یکی از بانوان جریان ساز قصه های شاهنامه است که گاهی دامانش را به گرد اتهام بدنامی و رسوایی آلوده اند و گاهتبرئه اش کرده اند و وی را ستوده اند. ما در این مقاله سعی داریم تا یکبار دیگر داستان پرفراز و نشیب سودابه را با نگاهی فمینیستی بازکاوییم و ببینیم آیا میتوان با این رویکرد، اندیشه فردوسی را مردسالارانه و زن ستیز دانست موضع واقعی فردوسی در این داستان چیست به نظر می رسد فردوسی در این داستان و دیگر داستان های شاهنامه تا حدود بسیار زیادی فرزندزمانل خویش است و تابع نوع نگرش به زن در محیط و جامعه زمان خود و یا زمان خلقدستان هاست و نظر او بازتاب نگاه جامعه و تاریخ به زن است.

کلمات کلیدی:

بانوان شاهنامه، زن در شاهنامه، سودابه، نقد فمینیستی، مردسالارانه، زن ستیز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/924388>

